

[Mette Madsen]

komponenter, know-how osv. Dette forslag vendte venstre sig stærkt imod, bl. a. fordi det ville betyde en alvorlig beskæring af vort NATO-samarbejde.

Nu kommer så fremskridtspartiet med det diametralt modsatte forslag, nemlig en ophævelse af våbenlovens § 6, hvilket vil betyde fuldkommen frit slag for eksport af enhver form for våben, selv de allerstærkeste, til ethvert land i verden, men uden nogen form for bedømmelse af dette lands situation.

Også dette forslag må venstre vende sig imod, og jeg skal her nøjes med at henvise til ministerens bemærkninger fra talerstolen for få øjeblikke siden.

Men hermed være ikke sagt, at en løbende ajourføring af krigsmaterielbegrebet ikke er ønskelig, tværtimod, også af hensyn til industrien, selv om det må forudses, at også en revideret anordning hurtigt vil vise sig tidssvarende på grund af den tekniske udvikling. Men en sådan revision vil kunne ske administrativt i samarbejde mellem de berørte ministerier.

Kjelgaard (KF):

Jeg er bange for, at fremskridtspartiet ikke har gjort sig helt klart, hvilke uoverskuelige konsekvenser en total ophævelse af våbenlovens § 6 kunne få.

Hvis man bruger sin fantasi bare en lille smule, er der næsten ingen grænser for de muligheder, man derved giver også negative kræfter. For bliver det uden videre tilladt at udføre krigsmateriel, må en naturlig følge være, at det også uden videre bliver tilladt at tilvirke krigsmateriel i samme omfang, og i konsekvens heraf må § 1 også ophæves. Og hvad er der så tilbage?

Det fremgår af bemærkningerne – jeg citerer:

»En ophævelse af § 6 har som rimelig konsekvens, at der enten ændres i § 1, eller at administrativ praksis i relation til § 1 liberaliseres, således at også de i § 1, stk. 1, nævnte våben m.v. frit kan tilvirkes, når det åbenbart sker til eksportformål.«

Noget egentligt forslag til ændring eller liberalisering af denne § 1, stk. 1, er ikke med, og derfor er der mange ting, der svæver, og stk. 2 i § 1 bliver egentlig ganske overflødig. Hvem skal kontrollere, at den tilvirkning, der vil finde sted, åbenbart sker

til eksportformål, når ingen ved, hvad der produceres hvor og hvornår?

Jeg tvivler egentlig ikke på de hæderlige motiver, der ligger bag forslaget, nemlig at give erhvervslivet bedre vilkår, ikke mindst den industri, der beskæftiger eller kunne beskæftige sig med produktion af komponenter til våben og krigsmateriel. For det er jo desværre noget, vi og alle andre lande har brug for, så hvorfor ikke selv være mere med, få skabt større international konkurrence og dermed øge den danske eksport og beskæftigelse? Men jeg tror desværre, man tager fejl. Resultatet kunne meget vel i stedet blive et internationalt eldorado for f. eks. terroristvirksomhed, og det kan ikke være fremskridtspartiets mening.

Det er ikke rigtigt, når man i bemærkningerne påstår – jeg tillader mig igen at citere:

»Det reelle indhold af § 6 er derfor at give danske skibsværfter, maskinfabrikker og adskillige andre virksomheder et handicap i forhold til udenlandske konkurrenter oven i de mange andre folketingskabte.«

Det er en påstand, der ikke har ret meget hold i virkeligheden, for faktum er, at denne paragraf ikke er noget specielt dansk fænomen: der findes mig bekendt ikke ét civiliseret land, der ikke har bestemmelser, der ligner bestemmelserne i § 6. Denne paragraf er retsgrundlaget for al produktion og eksport af de nævnte produkter, og jeg er bange for, at det ville være uklogt at fratage den til enhver tid siddende regering ansvaret for et så følelsesladet område.

Jeg kender adskillige virksomheder, der producerer forsvarsmateriel, og det er mit indtryk, at det er lige så værdifuldt som besværligt for de pågældende virksomheder, at de skal have justitsministerens blå stempel. Det er betryggende ikke bare for virksomhederne, men for os alle sammen, at myndighederne ved, hvad der produceres hvor og til hvem. Kritik af branchen som sådan har vi hørt nok af, men den vil ikke blive mindre ved en ophævelse af § 6, snarere tværtimod. Samtidig giver man efter min mening de negative kræfter endnu bedre våben i hænde, og det ønsker vi i det konservative folkeparti ikke at medvirke til.

Lovforslaget tager i sin titel – og pudsigt nok kun i titlen – særlig sigte på elektronikindustrien m. fl. Vi erkender, at der er visse problemer inden for elektronik, skibsværfter